

GELDGEBREK EN EEN REPO MAN

Drie jongens zaten op de hardcementen rand van het groenijzeren hek dat het parkje in het Londense Leicester Square omheint. Hun benen lagen zo mooi parallel op het warme trottoir dat het leek of een wiskundige ze had uitgelijnd. Alle drie leunden ze met de rug tegen de spijlen van het hek en bekeken ze de drukte in het wandeldeel van het stuk Londen dat West End wordt genoemd.

Honderden toeristen slenterden langs de schouwburgen, bioscopen en disco's die Leicester Square verbindt met Piccadilly Circus en tussen hen door liepen haastige Londenaren, opgetuigde vrouwen die klanten probeerden te winnen voor een rondrit in een dubbeldeks bus en zwervers die om geld bedelden.

De meest rechtse van het trio jongens -van voren gezien- was dik. Zijn hoofd hing als een rossige volle maan tegen het hek en zijn bolle wangen zagen eruit alsof er door een kometenaanval kleine kraters in waren geslagen die later vol waren gelopen met bruin stof. Zijn neusgaten bewogen in een eentonig ritme en dat was alles wat bewoog. Zijn ogen waren gesloten en op zijn kaken lag een uitdrukking van serene rust.

Naast hem zat een jongen van gewone afmetingen met te lang, donker haar. Hij zat stijf rechtop en wond met trage bewegingen een leren riem tot een rol. Was de rol strak genoeg dan wierp hij het leer van zich af en liet hij

het slangachtige bewegingen maken. Hij deed alles vertraagd alsof hij er met zijn gedachten niet bij was en hij zag eruit als iemand die op het punt stond in te dommelen.

De jongens links van hem dommelde allerminst en hij deed ook beslist niet alsof hij daar behoefte aan had. Zijn gezicht was rood en zijn ogen schitterden. ‘Acht gulden,’ zei hij. ‘Twee pond en een paar shilling.’ Zijn stem klonk alsof hij tussen de kaken een hogedrukpan geklemd hield die op het punt stond om te ontploffen. ‘Twee pond. Samen. Wat hebben jullie gedáán met je geld.’

Hij maakte een rukkende beweging met het hoofd en keek kwaad opzij. ‘Van dat dikke eetfenomeen kan ik het me voorstellen. Hij graast alles weg wat hem voor de mond komt en dat kost kapitalen, maar waar geef jij het aan uit.’

De jongen naast hem schudde zijn schouders alsof hij de nekspieren los wilde maken en ging door met het oprollen van de riem. ‘Cadeautjes,’ zei hij. ‘Ik heb een stel shawls gekocht voor mijn moeder, plus een handvol cd’s voor mijn vader. Bezwaar tegen?’ Zijn stem klonk volkomen kalm en hij maakte bepaald ...